

[Kjær.]

naar frem til en bedre, fyldigere Undervisning. Det har man da ogsaa set rundt omkring i de forskellige Landbokredse, og derfor har man mange Steder taget Arbejdet op efter det Mønster, som de to før omtalte Skoler har skabt. Mange Steder har man oprettet Skoler af lignende Art, andre Steder sysler man med Tanken derom, men alle Vegne, hvor man beskæftiger sig med Spørgsmaalet, er der et andet Spørgsmaal, der melder sig, nemlig dette: Hvordan skal vi skabe det nødvendige økonomiske Grundlag? Med andre Ord, hvordan skal vi faa de nødvendige Tilskud, for at Undervisningen kan drives? Det er vistnok rigtigt, at der ogsaa til denne Undervisning kan faas Understøttelse og Tilskud gennem Aftenskoleloven, men det vil være for ringe til, at saadanne Skoler kan holdes i Drift. Aarsagen dertil maa søges bl. a. i den Omstændighed, at Skoler, der skal have Tilskud efter Aftenskoleloven, skal give vederlagsfri Undervisning, og at Tilskuddet gives pr. læst Time og ikke pr. Elevertime. Sikkert nok maa man ind paa det sidste, ogsaa for den landbrugsfaglige Ungdomsskole, og jeg skulde da heller ikke mene, Tanken er saa fjerntliggende, thi de Skoleformer, som denne Undervisning kan sammenlignes med: Handelsskolerne og de tekniske Skoler i Byerne, faar som bekendt Tilskud paa denne Maade, altsaa pr. Elevertime. I det lange Løb vil efter min Mening en Ordning ikke kunne opretholdes, hvorefter man har to vidt forskellige Tilskudsformer og to ogsaa forholdsvis set vidt forskellige Tilskudsbeløb, efter som det drejer sig om Undervisningen af Landbrugets Ungdom og Undervisningen af Haandværkets Ungdom. Der er saa meget mindre Grund til at opretholde disse forskellige Tilstande, som det jo er en Kendsgerning, at Landboudommen har et lige saa berettiget Krav paa og i lige saa høj Grad Brug for faglig og teoretisk Undervisning, som Byungdommen har. Og hertil er endelig det at føje, at Landboudommens Undervisning ofte er mere bekostelig end Byungdommens, fordi man, naar Talen er om Landboudom, meget ofte maa betjene sig af tilrejsende Lærere. En Ændring paa dette Omraade maa der til, og jeg ser ikke rettere, end at Tidspunktet for at gennemføre en saadan Ændring er inde nu, da Interessen for hele dette Spørgsmaal er saa levende overalt i Befolkningen. Jeg ved, at den højtærede Undervisningsminister har Interesse for Sagen; det er mit Haab, at han vil omsætte denne Interesse

i Handling. I hvilken Retning disse Handlinger gaar, og hvilket Omfang den højtærede Minister maatte give dem — det er det, jeg spørger om. Jeg ved, at Svaret ikke alene interesserer mig, men det interesserer overalt i Landbokredse, ikke mindst i de Kredse, hvor man nu staar midt i Forberedelserne til den kommende Vinters Arbejde.

Anden Næstformand (Ulrich): Det ærede Medlem Hr. Bomholt har Ordet for en kort Bemærkning.

Bomholt: Det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen beklagede sig over, at Landborgisdagen, det vil sige Landstingsmand Hauchs Tale ikke blev transmitteret af Statsradiofonien. Til Oplysning tjener, at der blev tilbudt en Times Transmission. Denne Times Transmission kunde ikke forlænges, da der for længst var planlagt Udsendelse af en Undervisningstime med Professor Vilhelm Andersen som Taler, og Skolerne havde forberedt sig paa denne Time. Man fik derimod Tilbud om forlænget Transmission derved, at Transmissionen paabegyndtes tidligere. Begge Statsradiofonis Tilbud blev forkastet fra Landborgisdagens Side. Efter at have læst Referatet af Landstingsmand Hauchs Tale undrer det mig, at man ikke vilde modtage Statsradiofonis Tilbud, da de Afsnit, der især havde Adresse til en videre Omtale, efter min Mening kunde være placeret inden for en Times Udsendelse. Men naar der ikke blev tilbudt længere Tids Udsendelse, skyldes det ikke Uvilje fra Statsradiofonis Side, men det skyldes et Hensyn, som Statsradiofonien maa tage til de øvrige Planlægninger, der er truffet.

I øvrigt vil jeg sige til det ærede Medlem, at jeg i al min Færd, hvor jeg har haft med kulturelle og aandelige Anliggender at gøre, har bekæmpet Ensretningen, og jeg vil bede det ærede Medlem om ikke at skyde mig sligt i Skoene, at jeg skulde gaa ind for Ensretning. Jeg har ønsket, at Pressens Radioavis skulde repræsentere en fuldkommen saglig Linie, saaledes at det Stof, der gives gennem Pressens Radioavis, kan indrykkes i saavel et konservativt som et socialdemokratisk eller Venstreblad, det vil sige, at dets Saglighed ikke kan omdisputeres. Jeg indrømmer, at det kan være vanskeligt i adskillige Situationer at finde en saadan Saglighed, men jeg tror, det vil være muligt at finde Personer, der er i Stand til at se med et saadant nøgternt Overblik paa Tingene, at de kan give Lytterne en